

בעניין:

1. תמימי ת.ז.
2. תמימי ת.ז.
באמצעות אימן ואפטרופתן הטבעית
- גב' תמימי ת.ז.
מעיסווייה, ירושלים
ע"י בייכ עו"ד בסאם כרכבי ו/או
עו"ד סופי טיקוצקי ו/או וורוד סלמאן
מרח' החבצלת 12, ג', ת.ד. 850
ירושלים 91008
טל.: 02-6221611 פקס.: 02-6235277

התובעות

נגד

המוסד לביטוח לאומי
ע"י המחלקה המשפטית
מרח' בן שטח 4, ירושלים

הנתבע

כתב תביעה

1. התובעות, קטינות (ילידות 8.7.05 ו- 1.12.07 בהתאמה), תושבות ירושלים, ורשומות כתושבות ישראל במרשם האוכלוסין, מגישות תביעה זו באמצעות אימן בעניין זכאותן לגמלת הבטחת הכנסה ולקצבת ילדים.
2. התובעות הגישו באמצעות אימן תביעה לגמלת הבטחת הכנסה בחודש 2/11 שנדחתה ביום 24.2.11 בטענה כי התובעות מוכרות כתושבות ישראל החל מחודש 2/11 בלבד ולא צברו 24 חודשי תושבות רצופים.
העתק צילומי של מכתב הדחייה מיום 24.2.11 מצורף ומסומן באות א'.
3. לתובעות ואביהן מעמד של תושבי קבע בישראל. לאימן של התובעות אין מעמד בישראל על אף שהיא מתגוררת בה בפועל.
- אביהן של התובעות מרצה עונש מאסר בפועל, כפי העולה מאישור שרות בתי הסוהר שהעתקו מצורף ומסומן באות ב'.
4. התובעות תטענה כי הן התגוררו בעבר ומתגוררות היום עם אימן בישראל: מלידתן ועד סוף 2008 התגוררו התובעות ביחד עם שני הוריהן בדירת דודו של אביהן אלסלאם ירושלים.
5. בחודש 1/09 עברו התובעות ושני הוריהן להתגורר בעיסווייה בשכירות עד תודש 5/09.
6. בחודש 6/09 הוטל על אביהן של התובעות מעצר בית והן עברו, ביחד עם הוריהן, להתגורר בבית הוריו של אביהן בואדי אלג'וז בירושלים עד חודש 10/10.
7. בחודש 10/10 עברו התובעות ביחד עם אימן להתגורר בדירה שכורה בעיסווייה, בה ממשיכות התובעות להתגורר עד היום. אביהן של התובעות המשיך להיות במעצר בית עד לחודש 2/11 בו החל אביהן לרצות מאסר בפועל.

8. התובעות יטענו כי הן זכאיות לגמלת הבטחת הכנסה מכוח סעיף 2(ד)(2) לחוק הבטחת הכנסה, תשמ"א-1980 (להלן - "החוק"), במצורף לפסקה 25 לתוספת הראשונה לחוק אשר קובעת כי:

"(25) (א) ילד תושב ישראל, שאחד מהוריו הוא תושב ישראל הנמצא במעצר או במאסר לתקופה העולה על 30 ימים, והוא מתגורר עם הורו השני שאינו תושב ישראל;"

9. התובעות טענה כי סעיף 2(ד)(2) לחוק במצורף עם פסקה 25 הנ"ל אינם מתנים מפורשות את הזכאות לגמלה בתושבות הקטין למשך שנתיים כתנאי לזכאות לגמלה.

10. התובעות טענה כי עמדתן של הנתבע המחייבת לצבור 24 חודשי תושבות כתנאי לזכאות בתביעת קטין להבטחת הכנסה נוכח מאסר הורו התושב ובהעדר מעמד בישראל של הורו הלא-תושב - אינה סבירה ואינה חוקית.

11. התובעות טענה כי לא יעלה על הדעת כי קטין שגילו עד שנתיים לא יוכל לתבוע גמלת הבטחת הכנסה באמצעות אפוטרופוסו כשהוא עומד בתנאי פסקה 25 לתוספת הראשונה לחוק, אך ורק מהסיבה שהוא לא צבר 24 חודשי תושבות. עמדה כזו מנוגדת לתכלית התיקון לחוק אשר הוסיף עילת תביעה נוספת בפסקה 25 לתוספת הראשונה לחוק, ואשר מטרתו היתה הבטחת פרנסה מינימאלית לקטינים מעין אלה.

12. התובעות טענה כי עמדת הנתבע כאמור אינה חוקתית ומפלה ילדים של הורה תושב ישראל השוהה במאסר כשההורה השני חסר מעמד בישראל שטרם מלאו להם 24 חודשים, מחמת גילם. הרי לא ניתן להצביע על שום הצדקה להפליית קטינים שגילם צעיר משנתיים לעומת כאלה שמלאו להם שנתיים לעניין זכאותם לגמלת הבטחת הכנסה. המדובר בהפליה פסולה ובלתי חוקתית.

13. ככל שיקבע כי לשון החוק אינה מזכה קטין העומד בתנאי הזכאות לגמלה לפי פסקה 25 לתוספת הראשונה לחוק אך ורק מפני שטרם צבר שנתיים תושבות מפני שגילו פחות משנתיים - אזי מדובר בחקיקה מפלה ודינה ביטול בהיותה בלתי חוקתית.

14. לבית הדין הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

15. אשר על כן, בית הדין הנכבד מתבקש להזמין את הנתבע לדין ולחייבו לשלם לתובעת גמלת הבטחת הכנסה עבור התקופה מחודש 2/11 ואילך. כן מבוקש לחייב את הנתבע בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כחוק.

היום: 1 מאי, 2011.

בסאם כרכבי, עו"ד
ב"ס התובעת